

P7_TA(2013)0017

Az uniós kohéziós politika szerepe Európa új energiapolitikájának végrehajtásában

Az Európai Parlament 2013. január 16-i állásfoglalása az uniós kohéziós politika és résztvevőinek szerepéről az új európai energiapolitika végrehajtásában (2012/2099(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkére,
 - tekintettel az „Energia 2020: Stratégia a versenyképes, fenntartható és biztonságos energiáért” című, 2010. november 10-i közleményre (COM(2010)0639),
 - tekintettel a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervről szóló, 2011. december 15-i közleményre (COM(2011)0885),
 - tekintettel az energiahatékonyságról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2011)0370),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0437/2012),
- A. mivel az európai energiapolitika közös célkitűzései az ellátás biztonsága, a fenntarthatóság és a versenyképesség;
- B. mivel az európai energiapolitikának biztosítania kell az energiaforrások biztonságát és az energiadiverzifikációt is, valamint megfizethető árakat kell garantálnia a végfelhasználók számára;
- C. mivel az uniós kohéziós politika elsődleges célkitűzése a régiók gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának biztosítása a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházásokon keresztül;
- D. mivel az energia területén megvalósított kohéziós politikai beruházásoknak hozzá kell járulniuk mindkét politika célkitűzéseinek végrehajtásához;
- E. mivel e politikáknak az összes régióban elő kell mozdítaniuk a növekedést és a helyi munkahelyteremtést, biztosítva ugyanakkor az energiaforrások fenntarthatóságát, valamint az energiaellátás biztonságát szerte az EU-ban;
- F. mivel az Európai Unió energiapiacai egyre inkább túlnyúlnak a nemzeti határokon, és az elkövetkezendő időszakban ez a trend várhatóan még inkább erősödi fog;
- G. mivel ezen a tematikus területen az energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra az előirányzatok minimum 20, illetve 6%-át kell elkülöníteni, ami jelentős mértékű finanszírozásnak minősül;

- H. mivel ezen a tematikus területen az energiahatékonyságra és a megújuló energiaforrásokra az előirányzatok minimum 20, illetve 6%-át kell elkülöníteni, ami jelentős mértékű finanszírozásnak minősül;
- I. mivel az elmúlt években az energiaárak jelentős mértékben növekedtek, és mára már történelmi szintre emelkedtek, súlyos problémákat okozva az európai iparágaknak;
- J. mivel az ELENA keretében támogatható projekteknek legalább 50 millió euró értékűnek kell lenniük, az intelligens energia program keretében támogathatóknak pedig több mint 6 millió euró értékűnek, ami meghaladja számos kis és vidéki közösségben futó projekt értékét;
- K. mivel a 2050-ig szóló energiaügyi ütemterv szerint a megújuló energia jelenős szerepet tölt be a jövőbeni energiapolitikában;

Általános megközelítés

1. üdvözli azt az általános megközelítést, amely az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés felé történő elmozdulás, valamint az összes ágazatban az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, energiahatékony gazdaságra történő átállás érdekében a kohéziós politikát az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel és kiemelt kezdeményezéseivel kapcsolja; emlékeztet ezenkívül a strukturális alapok és a Kohéziós Alap jelentőségére egyrészt e rövid és hosszú távú célok elérése tekintetében – a Lisszaboni Szerződésben rögzített, tagállamok közötti szolidaritás jegyében –, másrészt az Unió legkevésbé fejlett régiói és a legkiszolgáltatottabb háztartások esetében az energiaszegénység elleni küzdelem terén;
2. hangsúlyozza, hogy az EU-nak határozottan támogatnia kell a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót, mivel a válság negatív hatásaként Európában elmélyültek a helyi és regionális különbségek;
3. úgy véli, hogy az energiaágazatbeli európai projektek hozzájárulhatnak a regionális fejlődéshez és a határokon átnyúló együttműködés megerősödéséhez azáltal, hogy elősegítik a régiók energiaforrások kezelésével kapcsolatos képességeinek megerősödését; úgy véli, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és a megújuló energiaforrásokba, valamint az energiahatékonyságba való beruházások elősegíthetik a regionális növekedést és a munkahelyteremtést;
4. hangsúlyozza, hogy különbséget kell tenni egyrészt az Európa 2020 stratégia teljesítéséhez hozzájáruló kohéziós politikai célok, másrészt a kohéziós finanszírozásra jogosult országokra is hatást gyakorló tágabb uniós energiapolitikai célok között; hangsúlyozza, hogy a kohéziós alapok kizárólag akkor használhatók az energiaprojektek finanszírozásának kiegészítő forrásaként, ha az adott projekt hozzájárul a kohéziós politika céljaihoz;
5. úgy véli, hogy Európa régióinak elő kell mozdítaniuk az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést, amely figyelembe veszi a helyi adottságokat és feltételeket, elegendő rugalmasságot biztosítva Európa régiói számára ahhoz, hogy a helyi és regionális feltételeknek és erőforrásoknak leginkább megfelelő energiaforrásokra összpontosítsanak, valamint hogy az EU-nak el kellene kezdenie az energiával kapcsolatos uniós célkitűzések megvalósításának uniós szintű értékelését;

6. javasolja annak figyelembevételét, hogy Európa energiapiacai regionális csoportokba szerveződnek, és úgy véli, hogy a jogalkotási szabályozás megfelelő érvényre juttatásának biztosítása érdekében nagyobb figyelmet kell fordítani a nemzeti és a regionális piacok különleges adottságaira;
7. úgy véli, hogy az Európai Uniónak a lehető leghamarabb kell cselekednie a jövőbeni energiaellátásának biztosítása és az e téren meglévő érdekeinek védelme érdekében, és ennek keretében további nyomást kell gyakorolnia a helyi és regionális képviselőkre az uniós iránymutatásoknak való megfelelés biztosítása érdekében; ugyanakkor úgy véli, hogy jelentős pénzügyi támogatást kell biztosítani számukra annak érdekében, hogy projekteket dolgozhassanak ki;
8. hangsúlyozza, hogy az energiaárak várható növekedése az EU kevésbé fejlett régióiban élő lakosságot különösen hátrányosan érintheti; ezért kéri, hogy a kohéziós politika megtervezésekor ezt vegyék figyelembe, a tagállamok pedig hozzanak további intézkedéseket a – különösen a védett fogyasztókra gyakorolt – hatások mérséklése érdekében;

Kapacitásépítés

9. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi éghajlat-politikai és energiaügyi célkitűzéseket, valamint a 2020 utáni időszakra vonatkozó energiaügyi célokat az európai régiók közötti méltányos tehermegosztásra kell alapozni, és hogy a célkitűzéseknek lehetővé kell tenniük a régiók számára a szükséges fejlődést;
10. kiemeli, hogy a bürokrácia és az egyértelmű eljárások hiánya megnehezítette a strukturális alapokhoz és a Kohéziós Alaphoz való hozzáférést, azokat a szereplőket pedig, akiknek a legnagyobb szükségük lenne a belőlük származó forrásokra, eltérítette a támogatás igénylésétől; ezért támogatja a szabályok és az eljárások leegyszerűsítését, a bürokrácia megszüntetését, valamint a források elosztásának rugalmasabbá tételét uniós és nemzeti szinten egyaránt; úgy véli, hogy az egyszerűsítés hozzájárul a források hatékony elosztásához, növeli a felhasználási arányokat, csökkenti a hibák számát és lerövidíti a kifizetési határidőket, továbbá lehetővé teszi, hogy a legszegényebb tagállamok és régiók teljes mértékben ki tudják aknázni a régiók és államok közötti különbségek csökkentésére szolgáló pénzügyi eszközöket; úgy véli, hogy egyensúlyt kell találni a szabályok és eljárások egyszerűsítése és megerősítése között;
11. hangsúlyozza az igazgatási kapacitás növelésének jelentőségét – az adminisztratív terhek emelése nélkül – a tagállamokban regionális és helyi szinten, valamint az érdekelt felek körében egyaránt, a kohéziós politika keretében az energiával (többek között az energiahatékonysággal és a megújuló energiával) kapcsolatos projektekre elkülönített források teljes körű és eredményes felhasználása, a strukturális és egyéb alapok közötti hatékony szinergiák kialakítása előtti akadályok ledöntése, illetve a politikák eredményes kialakításának és végrehajtásának támogatása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az uniós alapok kezeléséhez képzett személyzetet alkalmazzanak, és meg is tudják tartani őket;
12. a nagyszabású energiaprojekteket illetően hangsúlyozza a különböző regionális és helyi hatóságok lehetséges kapacitáshiányát, ami súlyosan hátráltathatja a végrehajtást;

ezért úgy véli, hogy a JESSICA, az ELENA és az IEE-MLEI (Intelligens energia – Európa - A helyi energia-beruházások mobilizálása) megerősítése mellett 2018-ra e kezdeményezések felvevőképességének függvényében felül kell vizsgálni, és szükség esetén legkésőbb a többéves pénzügyi keret tervezett felülvizsgálatakor ki kell igazítani a kohéziós politika keretében a karbonszegény gazdasággal kapcsolatos tematikus koncentráció számára biztosított összes támogatást;

13. üdvözlí az intelligens városokra és közösségekre vonatkozó európai innovációs partnerség elindítását, és felszólítja a fenntartható városfejlesztést szolgáló tervezési folyamatokban részt vevő, érintett partnereket, hogy támogassák és használják ki jobban a JESSICA és az ELENA kezdeményezések által a fenntartható energiába történő helyi szintű befektetések számára biztosított előnyöket, ezzel segítve a városokat és a régiókat az életképes beruházási projektek indításában az energiahatékonyság és megújuló energiaforrások, valamint a fenntartható városi közlekedés terén;
14. hangsúlyozza az energiaprojektekre szánt kohéziós finanszírozás elosztása rendszeres felülvizsgálatának jelentőségét annak érdekében, hogy növeljék a felhasználási arányt és a forrásokat olyan programokhoz irányítsák, amelyek bizonyítottan felhasználtak már ilyen forrásokat, hozzáadott értéket teremtettek és eredményesek voltak;
15. hangsúlyozza, hogy bár támogatja új pénzügyi eszközök (hitelek, hitelgaranciák és sajáttőke-finanszírozás) alkalmazását, az ilyen eszközök nem helyettesíthetik a közvetlen támogatásokat és az energiaprojektek társfinanszírozását, csak kiegészíthetik azt;
16. felhívja a tagállamok és a Bizottság figyelmét arra, hogy a – különösen a kis- és közepes méretű – városoknak és a vidéki közösségeknek jogosultnak kellene lenniük közvetlen támogatásra az energiahatékonysággal és az épületek felújításával kapcsolatos, valamint a transzregionális és a határokon átnyúló projektek tekintetében, mivel valószínűleg nem rendelkeznek a szükséges igazgatási kapacitással ahhoz, hogy teljes mértékben ki tudjanak használni egyéb pénzügyi eszközöket; ezzel összefüggésben javasolja a Bizottságnak, hogy energiahatékonysági stratégiát kell kidolgozni a kis közösségek vonatkozásában;
17. úgy véli, hogy – többek között az ERFA és az ESZA segítségével megvalósított beruházások révén – támogatni kell az energiahatékonyság kezelésével kapcsolatos helyi és regionális képességeket előmozdító kezdeményezéseket;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy az ikerintézményi program tapasztalataira építve hozzon létre uniós szintű együttműködési programot az uniós források tekintetében a nagy felhasználású és az alacsony felhasználású régiók közötti együttműködés javítása, valamint a bevált gyakorlatok terjesztésének elősegítése érdekében;

Partnerségi megállapodások

19. megjegyzi, hogy a projektek megfelelő végrehajtása érdekében a partnerségi megállapodásokról oly módon kellene konzultációt folytatni a regionális és helyi hatóságokkal, hogy azoknak valóban lehetőségük legyen a megállapodások céljainak, az általuk lefedett költségek körének és a végrehajtásuknak a befolyásolására; ezért a partnerségi elv megerősítését kéri;

20. ezért támogatja a többszintű irányítást és a decentralizált megközelítést az energiapolitika és az energiahatékonyság terén, ideértve többek között a Polgármesterek Szövetségének részvételét és az intelligens városok kezdeményezés továbbfejlesztését, valamint a legjobb megoldások helyi és regionális szintű népszerűsítését tájékoztatási kampányok segítségével;
21. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika terén alkalmazott finanszírozási megoldásoknak biztosítaniuk kell a régiók különböző gazdasági, társadalmi és területi jellegzetességeinek teljes körű figyelembevételét; e tekintetben kiemeli az Európai Unió külső határain elhelyezkedő régiók szerepét;
22. úgy véli, hogy miközben a közös rendelkezésekről szóló rendelet általánosságban véve rendelkezik a források célhoz rendeléséről és egyéb tematikus célkitűzésekről, ezeket az intézkedéseket a partnerségi szerződéseken belül rugalmasan kell alkalmazni annak érdekében, hogy a tagállamok és régióik a leghatékonyabb megoldásokat választhassák a 2020-as célok és a kohéziós politikai célkitűzések megvalósítása érdekében;
23. hangsúlyozza, hogy a kohéziós támogatásra előterjesztett energiaprojektek értékelésére tág kritériumokat kell alkalmazni; megjegyzi különösen azt, hogy az eltérő földrajzi feltételek miatt lehetetlen minden régióra univerzális energiapolitikát alkalmazni;

Végrehajtás és szakpolitikai javaslatok

24. megállapítja, hogy bár a tagállamok az EU éghajlat-politikai célkitűzéseivel összhangban fokozatosan változtatják az energiaszerkezetüket, sok régió függ továbbra is a fosszilis üzemanyagoktól; következésképpen úgy véli, hogy e régiókat ösztönözni kell az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés célkitűzésének megfelelő energiaforrások használatára;
25. hangsúlyozza, hogy körültekintéssel kell kiválasztani az energiatermelés helyi forrásait, biztosítva, hogy a lehető legjobban illeszkedjenek a régió tájképébe;
26. úgy véli, hogy következetes szabályokra van szükség uniós szinten, valamint egy olyan mechanizmusra, amely a hatóságok számára lehetővé teszi, hogy szerte az EU-ból érkező információkhoz hozzáférjenek, és így teljes mértékben megérthessék az energiapiaci fejleményeket;
27. úgy véli, hogy a kohéziós politika kulcsszerepet tölthet be az innovációban, valamint a kutatásban és fejlesztésben rejlő lehetőséget kiaknázásában, annak érdekében, hogy az energiával kapcsolatos jövőbeni kihívásokat az Unió gazdasági erejének feltámasztását elősegítő lehetőséggé alakítsuk;
28. támogatja, hogy a kohéziós politika és az energiapolitika rendelkezésére álló pénzeszközöket harmadik országokkal folytatott, határokon átnyúló projektekre és a nemzeti hálózatok összekapcsolására fordítsák; hangsúlyozza, hogy az uniós rendszerbe a lehető legteljesebb mértékben be kellene vonni az egymással szomszédos régiókat annak érdekében, hogy a fenntartható fejlődés a határ mindkét oldalán biztosítva legyen; hangsúlyozza, hogy az efféle támogatásra az EU energiapiaci szabályozását kell alkalmazni, beleértve a harmadik energiacsomagot;
29. üdvözli az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközt mint a kohéziós politikát

kiegészítő további olyan eszközről szóló új javaslatot, amelynek célja az Európa energiaszolgáltatásainak modernizálására és kiterjesztésére, és ezáltal az Európa 2020 stratégia céljainak eléréséhez való hozzájárulásra irányuló befektetések iránti jelentős igény kezelése; sürgeti a Bizottságot, hogy a strukturális alapokat és a Kohéziós Alapot a lehető legnagyobb mértékben hangolja össze az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel;

30. ösztönzi az európai területi együttműködéssel kapcsolatos célkitűzés és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz hatékony energiatermeléssel, -elosztással és -használattal kapcsolatos, határokon átnyúló stratégiák végrehajtására történő felhasználását; hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az energiaszolgáltatás üzemeltetőire vonatkozó uniós szabályokat a határokon átnyúló kontextushoz igazítsák;
31. úgy véli, hogy a kohéziós politikai pénzeszközökből a helyi és regionális hatóságok, a kkv-k és a magánszemélyek nemzeti megújulóenergia-rendszerekkel kapcsolatos strukturált tájékoztatását is támogatni kell; megjegyzi, hogy erre különösen azon tagállamokban van szükség, amelyekben „származási bizonyítványra” vonatkozó rendszert fogadtak el, amely esetlegesen csak a nagyszabású energiaprojekteket részesíti előnyben;
32. felhív az állami és a magánforrások közötti szinergiák teljes mértékű kiaknázására az energiaprojektek finanszírozása terén;
33. támogatja az uniós héaszabályozásnak (2006/112/EK irányelv) az energiahatékonyság fokozására irányuló regionális, helyi és határokon átnyúló projektekre, valamint a 2010/30/EU irányelv értelmében a legmagasabb energiahatékonysági osztályba tartozó termékek megvásárlására vonatkozó héakulcs csökkentése érdekében történő felülvizsgálatát;
34. úgy véli, hogy kizárólag az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló, a 2003/87/EK irányelv 1. mellékletében felsorolt létesítményeket célzó projekteket szabad kizárni az ERFA-ból és a kohéziós alpból, annak érdekében, hogy ne érje aránytalan hatás a kevésbé fejlett régiókat, és ne késlekedjen az alacsony kibocsátású régiókká alakulásuk; kéri a Bizottságot, hogy határozza meg egyértelműbben, az energiaipar mely ágazatai nem jogosultak kohéziós finanszírozásra, és vonja vissza ezt a kizárási kritériumot a konvergenciaregiókban zajló projektek esetében;
35. megállapítja, hogy a távhőellátó rendszerek és a hőt és villamos energiát kapcsolatosan termelő erőművek különösen Közép- és Kelet Európában elterjedtek; úgy véli, hogy a rendszerek és elosztó hálózataik modernizálása, illetve szükség esetén nagy hatékonyságú új erőművek építése kedvező környezeti hatással járna, ezért azt a kohéziós politikának ösztönöznie és támogatnia kell;

Energiatermelés, megújuló energiaforrások és infrastruktúra

36. egyetért azzal, hogy az energiaszolgáltatás kulcsfontosságú az EU energiapolitikai céljai szempontjából, és hogy mindenekelőtt a tematikus koncentráció és az operatív programok keretében kellene előmozdítani;
37. kiemelten fontosnak tartja, hogy jöjjenek létre az energiaszolgáltatás és a megújulóenergia-felhasználás előmozdítását célzó beruházások, elsősorban a

lakásépítési ágazatban;

38. úgy véli, hogy a közösségi alapok következő, 2014–2020 közötti programozási időszakban történő intelligens felhasználása révén meg lehet valósítani az energiahatékonyságra vonatkozó 20%-os célkitűzést, és ezáltal az Európai Unió fenntarthatósági és versenyképességi célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy a fogyasztás energiahatékonyság révén történő csökkentése a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség mérséklésének legfenntarthatóbb módja, és a behozatal mintegy 25%-os csökkentéséhez vezet;
39. hangsúlyozza a kohéziós politika, valamint az arra kijelölt pénzügyi források jelentőségét az Unió tagállamai és valamennyi – többek között legkülső – régiója közötti energiátárolási és -átviteli infrastruktúra és hálózatok (különösen az intelligens hálózatok és elosztórendszerek) teljes körű kiépítése, a belső energiapiac kiterjesztése és működése, a megfizethető, biztonságos és fenntartható energiaellátás biztosítása, valamint az Unió régiói közötti konvergencia céljának elérése tekintetében, figyelembe véve az egyes tagállamokban az európai polgárok igényeit; kiemeli, hogy 2015 után egyetlen régió vagy tagállam sem maradhat elszigetelve az európai gáz- és elektromos hálózatoktól, illetve nem szenvedhet hátrányt az energiahálózatokhoz történő nem megfelelő kapcsolódás miatt;
40. hangsúlyozza, hogy integrált és összekapcsolt energiarendszert, valamint a villamos energia és a gáz vonatkozásában helyi és regionális intelligens elosztó- és szállítóhálózatokat kell kialakítani; úgy véli, hogy az energiára vonatkozó tematikus koncentrációnak támogatnia kell a megújulóenergia-hálózatok kiépítését és felújítását, így például a fenntartható biogáztermelést;
41. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának hozzá kell járulnia a tagállamok határain átmenő energiaforgalom kiegyensúlyozásához, az áramkimaradások lehetséges veszélyének elkerülése érdekében (pl. transzformátorok segítségével);
42. megállapítja, hogy a vidéki területeken fokozni kell az energiahatékonyságot, és fejleszteni kell a megújuló energiaforrások használatát; kiemeli a vidéki háztartások növekvő energiahatékonysági potenciálját, ami innovatív támogatási rendszereket tehet szükségessé, mivel e közösségek nem rendelkeznek az ilyen projektek támogatására képes szükséges pénzügyi forrással; támogatja a vidéki területek új technológiákhoz való hozzáféréseinek előmozdítására irányuló lépéseket, különösen a mikrotermelés területén;
43. kéri a Bizottságot az energiapolitika vidékbarát jellegének biztosítására, azáltal, hogy átfogóbb és összehangoltabb módon foglalkozik az energiahasználat és -termelés tekintetében a vidéki területek esetében felmerülő kihívásokkal és lehetőségekkel;
44. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság lehetősége az építési és a közlekedési ágazatokban nincs kihasználva, holott az épületek fűtésébe vagy az energiahatékony tömegközlekedésbe való beruházások lehetőséget teremtenek a foglalkoztatás növelésére az érintett ágazatokban; úgy véli, hogy e tekintetben többéves célkitűzéseket kellene meghatározni;
45. felhívja a figyelmet a tagállamok között a fenntartható erőforrás-használat tekintetében tapasztalható aránytalanságra; hangsúlyozza, hogy a fenntartható erőforrás-használattal

és az energiahatékonysággal kapcsolatos, határokon átnyúló együttműködés révén megvalósítható a méretgazdaságosság; úgy véli, hogy fokozni kell az erőforrás-hatékonyság és az újrahasznosítás támogatására irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza a kibocsátásáthelyezés kockázatát, valamint regionális fejlődésre és társadalmi kohézióra gyakorolt hatását, és ezért úgy véli, hogy egyensúlyt kell teremteni az éghajlati célkitűzések és az európai régiók energiabiztonsági szükségletei között, ez utóbbira ugyanis a fenntartható és versenyképes növekedés érdekében szükség van;

46. hangsúlyozza a strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásában rejlő jelentős előnyöket a biztonságos és megbízható, intelligens uniós energiahálózat kiépítéséhez szükséges információs és kommunikációs hálózatok megvalósítása terén;

Versenyképesség, foglalkoztatás és az energiaszegénység elleni küzdelem

47. hangsúlyozza, hogy az energiainfrastruktúrába és az energiahatékony építésbe és közlekedésbe történő beruházások közvetlen eredménye lesz az, hogy új munkahelyek jönnek létre;
48. felhív a bevált módszerek Unió-szerte történő kicserélésére, az energiával kapcsolatosan elfogadott politikák energiaszegénységre gyakorolt hatásának nyomon követése érdekében;
49. hangsúlyozza, hogy a vonatkozó jogi keretekben és a projektek kidolgozásához és végrehajtásához felhasználható állami és magánforrások hozzáférési rendszere terén fennálló akadályok és szűk keresztmetszetek felszámolása által meg kell szüntetni az uniós energiapiac felaprózódását;

o

o o

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.